X. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1908. február 16. 7. szám.

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE“.) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre : . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás-ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Az intelligens osztályok bérmozgalma.

A magyar főváros legutóbb páratlanul álló bérmozgalom szinhelye volt. Sztrájkkal fenyegetőztek a társadalom vezető rétegei, azok a rétegek, amelyekre legbiztosabban számit az állami és társadalmi rend az alsóbb rétegek ádáz támadásaival szemben. Orvosok fenyegetőztek sztrajkkal, a királyi ügyészek ultimátumot nyujtottak át a felsőbbségnek, amely szerint alásukról való lemondással fenyegetőztek arra az esetre, ha követeléseiket nem teljesitik. Az orvosok sztrájkja dolgában egyébként megelőzték már a fővárost, amennyiben Aradon, sőt más vidéki városban is volt már hasonló mozgalom, az uj munkás betegsegélyző és biztositó törvény életbeléptetése alkalmából. De most, amikor az ország fővárosában mutatnak példát, az intelligenciának, hogy tanuljon a szervezkedett munkásságtól, vegye át a taktikáját. Ez olyan precedens, amelyet már szó nélkül hagyni nem lehet.

Nem akarunk vitázni afelett, hogy jogos-e ezeknek a diplomás embereknek a végső elkeseredettsége. Mindenki tudja a maga dolgát. Sőt elismerjük, hogy igenis méltányos követelés a fizetésrendezés követelése s azt honorálnia is kell okvetlenül az illetékes tényezőknek. De elvárjuk a diploma tulajdonosaitól, hogy szociális helyzetük elbirálásánál ne a sivár osztályérdek szempontjából járjanak el, hanem respektálják a magyar nemzeti eszme érdekét is és ne valijanak egy könnyen közösséget a nemzetközi fe forgatók taktikájával. Mert ezzel példát mutatnak a kevésbbé müveltek nagy tömegének, akiket állandóan izgat a szociáldemokrata agitátor, akiknek lelkülete állandóan ingadozik hova szitsanak inkább: a hazához-e, vagy az osztályharchoz-e?

Intelligens ember, amidőn ilyen nagy dologra szánja el magát, kell hogy alaposan számot vessen az ország helyzetével, történetével. Igaz, hogy ma más uralkodó irányzatnak, mint a szociális, létjogosultsága nincsen, igaz hogy minden energiánkat és minden erőnket fel kellene használni a nép jólét és szociális intézményeink fejlesztésére, de első sorban mégis figyelembe veendő az, hogy más a mi szituációnk, mint a szerencsésebb nyugati országoké. A nyugat nemzetei, békésen fejlődhettek, dacára annak, hogy közülök sok kisebb és szegényebb mint a magyar. Közjogi harcokat, nemzeti létükért való önfentartási küzdelmet nem vivnak ezek a nemzetek és ezért volt és van módjukban minden erejüket és képességüket a népjólét és a szociális intézmények fejlesztésére forditani. Mi nem vagyunk még erre képesek ma sem, miután nálunk még mindig áll a közjogi harc, a nemzeti önfenntartási küzdelem, erőnk javát ez a csatatér köti le még most is és nem fordithatjuk minden képességünket arra, hogy jobb kenyeret teremtsünk a magyarnak, mert azért kell még harcolnunk, ami a kenyér előfeltétele: a szabadságért és önállósógért!

Mindazonáltal rosszakarat sem mondhatja, hogy ezen a téren semmi sem történt eddig. Igenis nagyszabásu népjóléti intézményeink vannak már, számos szociális törvényünk is van, a törvényhozás ebben az irányban különösen az utóbbi időben elég sokat alkotott és meg van a kétség az illetékes körökben arra, hogy még fokozottabb munkálkodást fejtsen ki ezen a téren. Csak a legutóbb emelték a vasutasok, az államtisztviselők fizetését, most van szó a birák fizetésrendezéséről és rá fog kerülni a sor mindenkire, csak várni kell türelemmel, hazaszeretettel.

A sajtó.

Mi!

Nem megy a fejébe némely embernek hogy honnan vesszük mi azt a souverain jogot, hogy csak ugy per mi beszélünk a világgal. Pedig az nagyon világos!

Mondjuk, hogy 100,000 ember olvassa el azt, amit irunk. Ebből legalább 75,000

TÁRCA.

Tragédia a padláson.

A padlás legsötétebb zugába valami régi, haszontalan, beteg kondár hevert. Horpadt oldalait szörnyen, csufosan belepte a por; alig látszott belőle valami. Mellette egy, a forgalomból régen kivont bádogkanál szomorkodott és túrte nagy, nehéz megadással, hogy a rozsda többet marjon el vézna, fásékony öreg testéből. És kettőjükön kivül, a sokféle lim-lom között még egy tökéletlen rokkant habverő is gunnyasztott ott. Ő volt az egész társaságban az egyetlen aki örült a rászálló pornak, mert az szeliden kiméletesen elrejtette, hogy az egyik bordája el van törve.

Ottkint sötétedett; a hó lassan, zizegve libegett alá a tetőre. Afféle különös téli alkonyat volt, amelyiken a régi álmok felriadnak, felnyitják világoskék, mélységes szemüket és csodálkozva néznek ránk. Amelyiken a bútor megmegreccsenik, amelyiken a rejtélyes, zagyva hangok kelnek, mintha főkötős és hajporos anyáink visszaosontak volna a sirból, bejárnák a szobát, megkeresni valami ittfelejtett rozmaringot, vagy szalagot.

A régi kondár álmodozott. Az asszonyi nemen volt, ne csodálja tehát senki, ha álmodozásait hangosan bonyolitotta le. A görhes bádog kanálnak mesélte ifjuságát.

— Higyje el, édes ur, hogy hét vármegyében sem volt hozzám hasonló kondár! Ha sárga keblemet szinültig megtöltötte a hófehér hab, az egész konyha majdnem megőrült értem! A tányérok izgatottan csörömpöltek, a sótartóban nem lehetett szétismerni: melyik a só, melyik a paprika, mert a só is sötétvörös lett a szive hánykolódásától. A reszelő összecsikorgatta bádog-fogait, hogy rá sem nézek. De leghőbb imádóm mégis egy bádogkanál volt. Rettenetes volt, hogyan forgatta a szemét, ha rámnézett! Mintha meg akart volna ölni. Pedig hejh, be' mást akart csinálni. Előkelő fickó volt; a bátyja egy miniszteri tanácsos konyhájában talált alkalmazast. Ezt mindig emlegette! Hogy is hivták csak? Igen! Báró Bádogváry Bódog! Nekem hizelgett a dolog és tettem, mintha ő is tetszenék nekem! Igen tettem, tettem — bolonddá tettem szegényt! Mert én csak egyet szerettem, egyet imádtam! Egy elegáns, rugalmas habverőt. Pedig ő nem törődött velem. Sőt ha habot vertek vele bennem, engem is ütött, vert. De mennél jobban ütött, vert, én annál jobban imádtam! . . . De mind ennek vége! . . . Hej, igaza volt a parádéskocsinak, amikor azt mondta a szakácsnőnek: az ifjuság olyan, mint a fiatal asszony. Minél szebb, annál könnyebben elviszi az ördög! . . . És a többi.

Higyjék el kérem, hogy a kondár nagyon sokat beszélt.

A bádogkanál mélyen elpirult, de szerencsére sötét volt és igy senki sem láthatta. Megköszörülte bádogtorkát, ércesre igazitotta a hangját és megszólalt:

— Bocsásson meg nénikém, ha némileg kénytelen vagyok megreperálni a szép emlékeit! Az a bádogkanál ugyanis, amelyikről lotyogni méltóztatott, én vagyok. Igen. Én vagyok báró Bádogváry Bódog! És roppantul sajnálom, hogy kénytelen vagyok felvilágositani, hogy nem is ön tartott bolonddá engemet, hanem én tartottam bolonddá önt! Ugyebár ön kondorossi Kondorossy Katalin? Persze! Nohát, öreg nő, tudja meg, hogy én, mint a legelegánsabb bádogkanál, csak unalomból foglalkoztam holmi kondárokkal. Hiszen a szakácsnő is ölt a szerelmével, de hiába teljesen hiába! Nagyszerü! Hogy én magát szeretem! Akár hiszi agg doboz, akár nem, én

tisztán a mi fejünkkel gondolkozik; 10.000 a mi gondolatainkban találja kifejezve a maga sejtelmeit; 10.000 könnyebbség okáért megnyugszik abban, amit mi mondunk; az utolsó 5000 pedig maga is gondol valamit, de jobbnak tartja, ha nem avatkozik bele a mesterségünkbe.

Hát nem ugyanolyan-e ez, mint mikor a fejedelmek azt mondják: Mi!

Igy ir a hirneves zsurnaliszta: dr. Kenedi Géza. S vajjon hányan vannak azok, akik csak részben is ellentmondani merészelnek ezen állitásnak? Bizonyára nagyon kevesen!

Szokásunkká vált, a vérünkbe ment át ezen kifejezés használata. S talán nem is jogtalanul élünk annyiszor vele! Bizonyára nem! Mert vajjon jogtalanság-e az, ha valamely ujság hetek-, hónapok-, éveken át lankadatlan tüzzel és kitartással dolgozik fárad, küzd egy nemes és végeredményében erkölcsi és anyagi hasznot hajtó ügyért s e küzdelemben támaszkodva a nagyközönség támogatására, a „mi" fegyverrel indul a bizonytalan kimenetelü harcba?!

Semmi esetre sem!

S maga az ujságirói pálya!? a lehető legterhesebb és leghálátlanabb. — Ha végigelemzünk bármelyik társadalmi osztályon s behatóan vizsgáljuk körülményeiket, akaratlanul is arra a tapasztalatra jutunk, hogy bár mindegyik pályának meg van a maga elszomoritó hátránya s egyik másik bizony nagyon is göröngyös, de ha az igazság szemüvegén át mérlegeljük őket, be kell vallani: minden pálya között a legnehezebb, leghálátlanabb s legrögösebb az ujságiró pályája.

Mert annyi küzdelemnek, folytonos izgalomnak; egyik eszmével vagy tervvel baráti-, másikkal ellenséges viszonyban állni, senki sincs kitéve, mint az ujságiró.

Mindenünnen a harag, megvetés, intrikálás kisérik sikamlós utján s vajmi ritkán ut ki neki az elismerésből. Kissé élesebb, de az igazság alapelvéhez hű kritikáját szánalmas mosollyal fogadják, megvetik, lenézik, lekicsinylik érte, elfeledvén, hogy gyakran maga az ujságiró is uszik azzal az árral, amelyet élesen megkritizál.

S vannak emberek, — és pedig sokan — akiknek betegségük a feltűnési viszketeg. Ezek a jó urak az ujságiró ugynevezett „pártfogói". De csak bizonyos ideig. Amig az ujságiró megemliti az ő társadalmi, egyéni, sőt nem ritkán még családi cselekedeteit is. Hanem ha egy jelentéktelen tettét elfelejti lapjában fel magasztalni, akkor megszünt a barátság közöttük.

S hány meg hány példáját látjuk annak, hogy bizonyos alkalmakkor, (hogy csak egyet is emlitsek: képviselőválasztás) felkérik az ujságirót támadó cikkek irására, ellenfeleik meghurcolására; — megigérvén hathatós támogatásukat az esetre, ha a dolognak birósági folytatása lenne s menyre földre igérik, hogy az ügy anyagi részét fedezni fogják.

Hanem mikor a kivitelre kerül a sor s meg kellene nyitani a dagadó pénztárcákat, akkor az ujságiró megbizói az elsők, akik kereket oldanak s kihuzzák magukat.

A cserbehagyott ujságiró pedig szótlanul fizet, nem ritkán betekinti a törvényszékek bizonyos épületét is s megfogadja, hogy többé nem lesz vak eszköz senki kezében.

Hanem alkalomadtán ismét csak kapacitálják s az ujságiró ismét beleugrik a hinárba, amelyből csak üggyel-bajjal tud kievickélni.

S számtalan példáját látjuk a lapkölcsönzésnek is. Ha valaki előfizet egy lapra, akkor annak testvérje, rokona, sógora, alsó-, felső szomszédjai mind olvassák a lapot. Egy előfizető — tiz olvasó! Szegény szerkesztő, élj meg te ebből!

S ez nem is tartozik a ritkaságok közzé . . . Szinte helyénvaló, természetes dolognak tartják. Pedig ha egy kis jó érzékkel foglalkoznának az ujságiró sikamlós pályáján található dolgokkal, bizonyára belátnak, hogy mily rengeteg összeget emészt fel egy lap fenntartása, azonkívül mennyi személyes kiadása van egy szerkesztőnek a lap érdekében: akkor nem kultiválnák oly mértékben a lapkölcsönzést amint azt most teszik.

S ez a lapkölcsönzés, a negyed-, ötödrangu olvasók a sajtó rákfenéje, melynek élősködése nyomán senyved, pusztul, korcsosodik el a hazai hirlapirodalom.

Csak ezek a bajok megszünnek, vagy legalább is gyökeresen orvosoltatnak, csak akkor lesz a hirlapirás egészséges szervezet, amelyre minden rendü és rangu embernek szüksége van s az ujságiró is csak akkor teljesitheti lelkiismeretes pontossággal hivatását, ha pályáján nemcsak méltánytalansággal, hanem elismeréssel is találkozik!

Az ujságiró sorsa hasonlit a dráma ötödik felvonásához; a hős meghalt, de az eszme tovább él, — mondja Fekete József.

Vadnay Károly irja: „Irányzónk a jó izlés, sajtótörvényünk, amit Deák Ferenc mondott: Hazudni nem szabad!"

Élünk e mondat értelme szerint, de nem tévesztjük szem elől Hevesi József eme szavait sem: »Azt mondják, a hirlapiró legyen éles, mint a borotva. Igen ám, csakhogy aztán a hála szélesebb legyen, mint a borotvé!«

H. J.

---

voltam az első gavallér! . . . Emlékszik arra a kávédarálóra, amelyiket kidobták, mert hasznavehetetlenné vált? No lássa, annak is én csavartam el a nyakát ugy, hogy utobb már lőtyögött a forgantyuja! Ilyen fiu voltam én, maga poros mumia!

A kondár csak ugy hápogott a dühtől, de hiába, mert a bádogkanál nem engedte szóhoz jutni. Makacsul folytatta:

— Igen, én vagyok az, akinek a bátyja a miniszteri tanácsoséknál szolgált! De oda is én juttattam be magam helyett! Mert azelőtt én voltam ott, de a méltóságos asszony mindig csókoltatta a kezét és minden nap megsmirgliztetett, hogy a gavallérja minél fényesebb legyen. Utóbb már kiütések támadtak a testemen; nem birtam tovább! Hát eljöttem és bevittem magam helyett a bátyámat. Őt nyugton hagyták, mert a nyele, szegénynek, görbe volt kissé. Azt mondtak, ugy született, de az anyánk azt erősitette, hogy a dajka egyszer elejtette. Ez azonban végre is mindegy! Elég az hozzá, hogy maga undositó vén banya, bolondokat beszélt. Igen! Ő tettem lóvá magát! Hohó, jól láttam én, amikor felém pislogott, passogott és én csak vigyorogtam befelé. Pompásan mutattam magam néha, édes klepsidrám, higyje el nekem! Haha!

Legyenek meggyőződve kérem, hogy a bádogkanál még többet beszélt, mint a kondár.

Sőt a végén még hozzá is tette, a habverőhöz fordulva:

— Óh, emlékszem én jól arra a habverőre is! Az gyülölt engem legizzóbban, mert tudta, hogy ez a vén kondár is engem imád! Önnek kollégája volt, kedves ur, nem emlékszik, talán a nevére?

— Nem én! — dörmögte kedvetlenül a habverő és a fal felé fordult. A bordáin sötétvörös, rozsdás könyeseppek folytak alá és méltóztassék elhinni, hogy ezek a könnyek a kondárnál, de még a bádogkanálnál is ezerszer többet beszéltek.

Cholnoky László.

UJDONSAGOK.

— **A vármegye gyülése.** Vasvármegye törvényhatósági bizottsága, holnap tartja meg évi rendes közgyülését Szombathelyen. A közgyülés egyik legérdekesebb tárgya lesz, az idegbeteg Szakonyi István szombathelyi főszolgabiró helyének a betöltése. A harc Sinkovich Elek kőszegi szolgabiró és Osiffy Lajos varmegyei aljegyző között fog eldőlni Ami értesülésünk szerint Sinkovich Eleknek szombathelyi főszolgabiróvá való megválasztása bizonyosra vehető.

— **Jönnek a szinészek.** Halász Aladár szinigazgató szintársulatával a héten érkezik hozzánk s itt előadásainak sorozatát ma kezdi meg a Korona-szálló nagytermében.

— **Cseke ur fájdalma.** Cseke Gyula ur, a *jeles* hirlapiró, a kiváló talentumu vasutas, a felülmulhatlan képességü *vegyész*, a bukott bálrendező, a szép piros képü, hirtelen szőke atyafi, a sajttakaró papiros legutóbbi számában szörnyen dühöng a vasutasokra, akik szerinte az okozói annak, hogy báljával oly csufosan megbukott. Bukása feletti keservét, külön cikkben sirja el, melyen a vasutasok szörnyen jól mulattak s szanalmas mosollyal nézik Cseke uram kinos vergődését. Ez a jó ur, a mi megdönthetetlen igazságot tartalmazó cikkünkre is fájdalmasan szisszen fel s válaszol az ő együgyü észjárása szerint. Pudliról, vasdarabokról beszél és ismét az ő magas(?) fokon álló észbeli tehetségét iparkodik a sajttakaró papiros hasábjain ugy suba alatt fitogtatni. (Hogy a kakas csipje meg a jeles szerkesztő ur kis huncuteriáját.)" Végezetül azt irja ez a jó ur, hogy velünk tovább nem polemizál, majd másutt keres elégtételt magának. S mint halljuk, uton utfélen hirdeti, hogy besajtóperel bennünket. Hát mi egy cseppet sem ijedünk meg Cseke uram sajtoperétől. Nyugodtan nézünk elébe s hogy őszinték legyünk, szeretnénk azt a birót látni, aki bennünket azért a közleményünkért elitélne, akárcsak 5 fillér pénzbirságra is. Hát csak inditsa meg a jeles „collega" ur ellenünk a sajtopert, de mentől hamarább, nehogy elkéssen vele; előre is biztositjuk, hogy ez évben a sajtoperc lesz a masodik bukása. Elhiszi-e Cseke tekintetes ur?

— **Nőegyleti Cabaret.** A celli „Erzsébet Nőegylet" jótékonycélu vásár- és tánccal egybekötött Cabaret estélye, az éjjel folyt le a "Korona"-szálloda fényesen diszitett nagytermében. A Nőegylet cabaret-estélye iránt élénk érdeklődés volt tapasztalható, igy az előre láthatólag fényes eredménnyel fog zárulni s messze tulfogja haladni a hires Cseke féle vasuti bált.

— **Pénzintézeti mérleg.** A „Janosházavidéki Takarékpénztár" 1907 évi mérlege, melyet lapunk mai számában közünk, 33,264 korona 96 fillér nyereséget tüntet ki. A 200 korona névértéket képviselő részvények után 20 korona osztalékot fizet az intézet. Az intézetnek részvénytőke, tartalékalapja, külön és nyugdij alapja, 315,243 korona 9 fillér. Betét állománya 1907 december 31-én 863,410 korona volt. Az intézet közgyülése folyó hó 20 án lesz Jánosházán.

— **Hangverseny.** Az ujonnan egybeolvadt Dal- és Olvasó-kör farsangi tánemulatsága hangversennyel és dallal egybekötve febr hó 29 én lesz megtartva a „Korona"-szálló nagytermében. A meghivókat a napokban szétküldik.

— **Egy fényeremény ephogusa** ismeretes olvasóink előtt Bálint István helybeli vendéglős 40 ezer koronás osztálysorsjegy nyereménye, melyet Fortuna a szerencse istenasszonya juttatott neki. E nyereményre igényt tartott Eisner Sámuel zalakoppányi lakos, celli marhakereskedő is, azt állitván, hogy a nyertes egy nyolcad

sorsjegy vele közös tulajdont képez. Bálint István a nyereményből 8 ezer koronát adott is Eisnernek, többet azonban nem volt hajlandó adni. Ezért Eisner bünügyi feljelentést tett Bálint ellen a szombathelyi kir. törvényszéknél, a törvényszék azonban felmentette Bálint Istvánt a vád alól. Eisner felebbezésére a kir. tábla vád alá helyezte Bálinto s utasitotta a kir. törvényszéket a tárgyalás megtartására. Ez ügyben a tárgyalás Szombathelyen folyó hó 26-an lesz megtartva, melyre számos tanu van beidézve. A tárgyalásról annak idején kimeritő tudósitást fogunk hozni.

— **Ötven arany egy tárcáért.** Lapzártakor értesülünk, hogy a magyar irók egyesülete Cseke Gyulának, a jeles (?) szépirodalmi irónak, egy nemrég megjelent tárcacikkeért, mely „Geniusz" cimen látott napvilágot a helybeli „Herold"ban, elismeréseül s további buzditasul, 50 darab körmöci aranyat küldött. (E hirünket fentartással közöljük, igaz voltáért felelősséget nem vállalunk. Szerk.)

— **Érdekes helyiérdekü** látképes levelezőlapok kaphatok Szagan János papirkereskedésében Cellben.

— **Vezérképviselet átvétel.** A „Kemenesaljai Közgazd. Hitelbank", amelynek a mult év óta mezőgazdasagi-gép áruosztálya van, legujabban atvette a Ganz és Társa budapesti cég motorainak és a Magyar kir. Államvasutak gépgyaranak gőzcséplőgépek eladásának vezérképviseletét Zala-, Veszprém- és Vas megyék területére.

— **Apaállatok vizsgálata.** A celldömölki járás területén az apaállatok vizsgálata március hó első felében vesz kezdetet.

— **A betegségek** elleni harcban a világ legkiválóbb orvosai egyesülnek. E betegségek sorában az első helyet az Epilepszia, (Nyavalyatörés) foglalja el. E ba ban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen uj és hatékony gyógyitó módszert alkalmaz, amelyért már a külföld is méltó elismerésben részesitette. Ez orvos dr Szabó Sándor Budapest, V., Alkotmány utca 5; ki készséggel nyujt felvilágositást mindazoknak, kik gyógyitó módszere segélyével e sulyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— **Tüz.** Jánosházán Falcer Bernát és fia rövidáru nagykereskedése a keddről szerdára virradó éjjel belülről eddig ismeretien módon kigyuladt és teljesen elhamvadt. De elégett az épület is, csak falai állanak. Falcer B., ki el volt utazva, nem valami kellemesen lehetett meglepve üzlete puszta romjai láttára. A kár, mely 50—60 ezer koronára rug, a biztositás által csak részben térül meg.

— **Lépfenés** marha találtatott Kocs községben, mely levágatott és elásatott az állatorvos rendeletére.

— **A házinyultenyésztés** egy idő óta rohamos lépésekkel halad előre. Az ország minden vidékén ujabb és ujabb hivei akadnak e mindenütt könnyen üzhető tenyésztési ágazatnak, a mely hivatva van mint a mezőgazdaság mellékágazata a népjólét emelését előmozditani. Jövedelmezőségre azonban a tenyésztők csak abban az esetben szamithatnak, ha termékeiken egész éven minden időszakban tuladhatnak. A Magyar Mezőgazdák Szövetkezete Budapest, 4., Alkotmány-utca 31, házinyultenyésztési akcióját országosan szervezve, módot és alkalmat nyujt arra, hogy a tenyésztők házinyulaikat (akár fajállatok, akár piaci értékesitésre való keresztezések, vagy a tenyésztésből kiselejtezett állatok) bármikor minden mennyiségben értékesithessék, ahol a tenyésztésre szánt fajállatokon kivül levágásra való bármilyen szinü közönséges házi (istálló) nyulak is kg.-ként élősulyban 60 fillérért értékesittetnek. Ajánlatos tehát, hogy a tenyésztők saját érdekükben eladásra kerülő nyulaikat külön-külön, vagy az egész községből együttesen, a darabszám és a körülbelüli élősuly megjelölésével fenti szövetkezetnél bejelentsék.

— **Szappanipari kiállitás.** A m. kir. technologiai iparmuzeumban, január 12-én, délelőtt 10 órakor szappan- és zsiradékipari kiállitás nyilt meg. A kiállitás célja hazánk érdekeltségének figyelmét felhivni oly iparágra, amely eddigi házi és kisipari jellegéből kisebb számu telepen inkább gyárivá alakul át. A kiállitás bemutatja a gyártas gépészeti berendezéseit, a zsiradékiparok nyersanyagait a hazánkban már gyártott közönséges és piperszappanokat, uj gyártási eljárások munkafolyamait, a gyertyaféléket, illó olajokat illatszereket és azokat a kellékeket, amelyek e cikkek gyártásánál szükségesek. A kiállitást a nagy közönség január 13-tól fogva a technologiai iparmuzeum rendes hivatalos idejében nappal, azonkivül szerdán este 6—8 óráig ingyen tekinthetí meg. A kiállitás április végéig marad nyitva.

Szerkesztői üzenetek.

Anonymus. A verses elbeszélést megkaptuk de az szörnyen homályos, érthetetlen, csakis a viszonyokkal teljesen ismerősök birnák kitalálni, hogy miről is van szó benne. Ez okból nem közölhető.

Vasutasok. A szives gratulációkat, legutóbbi közleményünkért köszönjük. Mi azonban csak kötelességünket teljesitettük akkor, amikor azt a fennhéjázó, magasiban járó atyafit, a jól megérdemelt leckében részesitettük helytelen tettéért. A kötelesség teljesitéseért pedig köszönet nem jár. Hogy az a két balkezü, piros képü atyafi, szerkesztőnkhöz cimzett, szánalmas válaszban ismét dicsekszik a tudományával s beunünket lekicsinyel, méltán reá vall az ő kilétére. Régi igazság: az szok dicsekedni, akinek üres a feje. Az az ur(?) különben is nagyzási mániában szenved, hát hadd teljék öröme benne. Ennek a jeles genienek az fáj legjobban természetesen, hogy a fészkes fene sem veszi észre őt, mint hirlapirót. Reá sem hederitenek. Ha tehát senki sem ismeri el hirlapiri genialitását, nem magasztalják és emlegetik, hát csak kell önmagát feldicsérnie. Ugy van ő különben az ő hirlapiri működésével, mint az egyszeri zsidó a rabbi választassal Rabbi választas volt egyszer, melyen egy jeles képzettségü rabbi mellett foglaltak állást az összes hitközségi tagok, egy kivételével. A választás napján egyhangu választást akartak, de felállott ekkor a Weiss Mózsi és erős hangon tiltakozott a választás ellen s ő ajánlott egy a nagy többség által kivánt rabbira szavaztak és meg is választották. Mikor a választásnak vége volt, az uj rabbi megkérdezte a Mózsit, hogy miért volt ő ellensége? Rabbi leben, — felelte a Mózsi — én nem voltam ellensége magának, de ha nem szólalok fel s nem debachálok maga ellen, engem a kutya sem vesz észre s maga talán nem is tudja, hogy vagyok a világon. Tehát a Mózsi, hogy felszólalt, elérte a célját, őt észrevették, az az ur azonban, még ha mégugy lármáz és kiabál is, mégsem veszik észre.

Varady. Alkalom adtán majd reá keritjük a sort arra is, ma azonban még korai dolog volna azzal foglalkozni.

CSARNOK.

Hervadt őszön.

„Őszi rózsa, halvány őszi rózsa . . ."
Be szomoru, jaj de bus e nóta!
Mintha csak az én bánatom sirná,
Bus szivemből mintha felszaggatná.

Őszi rózsa, halvány őszi rózsa!
Fehér szirmod hull egy csendes sirra . . .
Ölelje át keresztjét két karod
S ugy hullasd rá halovány virágod . . . !

Ne tudja meg senki a világon:
Ki porlik itt, e bus siri-ágyban.
Megpihenve, mosollyal az ajkon . . .
Hulj csak, hulj csak halvány szép virágom . . .

Hullám.

A „billeg".

Egy szomszéd falubeli atyafi a mult esütörtökön bejött a helybeli járásbirósághoz, hogy valamelyes ügyes-bajos dolgát elintézze. Valószinüleg okmány-bélyegre volt szüksége, mert csakhamar kijött s bélyegáruda után nézegelődött.

Eközben elcsip egy suszterinast, hogy mondaná meg neki, hol kaphat bélyeget.

Mire a gyerkőc imigyen válaszolt:

— Hát nézze bátyó, menjen ezen az utcán le, a végén forduljon föl a Hosszu-utcába, aztán menjen be X. kereskedőhöz, ahol egy nagy billeg van kirajzolva. Aztán ott vegyen, mert ott szebbet és nagyobbat kap!

A szürke haragja.

X. helységben voltam egyszer hetivásár alkalmával s ott voltam az alábbi esetnek szem- és fültanuja.

Egy rozzant, kivénhedt szürke-gabanc állott nagy busan egy gabonával megrakott kocsi előtt. Szomoruan lehajtotta fejét; rettenetes sovány volt az Isten-adta s attól lehetett tartani, hogy minden percben bucsut mond ennek a zabszükségben szenvedő, ócska világnak.

Am nem ez történt!

Egyszer csak elkezd a sürke veszettül horkolni, nyeriteni; táncol, feláll két hátulsó lábára, ide-oda ugrál, táncol a kocsival, majd nagyot fujva, ismét az előbbi poziturába vágja magát.

Mikor a ló gazdáját megkérdeztem különös viselkedése felől, az imigyen magyarázta meg a dolgot:

Évekkel ezelőtt a kovács patkolás közben megsebezte a ló labát; elhivattam hozzá az állatorvost, aki a nyakán eret vágott. Azóta ha állatorvost lát, rögtön borzasztó dühbe gurul s percek kellenek, amig lecsendesül.

Gondolatok.

Az eredeti fej észreveszi, amit a közönséges csak lát.

A köny a nőknek csak azért adatott, hogy a férfiakat kikacaghassák.

A nyomor csak akkor kezdődik, amikor a remények is elvesztek.

Nyilvánosság nélkül nincs nagylelküség.

A törvények a legmegbizhatóbb moralisták.

Senki sem válik nehezebben az élettől, mint az öngyilkos.

A folytatólagos szerénység herkules munka.

A fölösleg mindent megoszt a nyomorral: vallást, törvényt . . . csak az aranyat nem.

— Aki a világot ismeri, amilyen, csodálkoznia kellene, hogy nem szenvedünk mindnyájan üldözési maniában.

Én és ő.

Az élet zord, rögös utját
Céltalanul járom;
Te pedig a bálteremben
Oly szép vagy, mint álom.
Szerelmemet eltapostad,
De én azért nem átkozlak,
Csak sóhajtok érte . . .
Hisz' a szél a rózsabimbót
Hányszor összetépte? . . .

Mikor te a tündérálmok
Csáb'-világát jarod
S eperajkad mosolyg, nevet:
Szemem könybe lábad.
Sóhajom zugó szél szárnyán
Elküldöm az ablakodra,
Halld meg édes kincsem! . . .
Hisz' csak érted ver a szivem,
Büszke, szép szerelmem!

Hullám.

Tavaszi buza.

Kitünő minőségü tavaszi buza, a csiraképességért teljes felelősség, mérsékelt áron kapható:

Széphegyi Testvéreknél
Devecser

Hirdetmény.

Van szerencsém Celldömölk és vidéke n. é. közönségét tudatni, hogy Celldömölkön saját telepemen már legközelebb

cementáru-gyárat

fogok felállitani, hol minden a cementgyártás körébe tartozó cikkeket fogok a legmodernebb kivitelben előállitani.

Elfogadok már most megrendeléseket cementárukra s előre is biztositom a n. é. közönséget, hogy rendeléseit a legpontosabb kivitelben fogom teljesiteni a legversenyképesebb arakon. A n. é. közönség szives megrendelését kérve, maradtom

tisztelettel

Veiss Kálmán
Celldömölk.

CSATÁRY KÁROLY
polgári és egyenruha szabó
SZOMBATHELY,
Király-utca, Techet-féle házban.

Készítek a legujabb divat szerint, a legkitünöbb kivitelben, versenyképes árakon, teljes garancia mellett, mesteri szabásban a legfinomabb **magyar, angol és francia** szövetekből

férfi-ruhákat

és elvállalom bármiféle

egyenruhák

készitését is.
Kivánatra mintákat küldök, avagy egy levelező-lapon történt meghivásra bárhová személyesen elmegyek.
Szives támogatást kérve, — maradtam illő tisztelettel

Csatáry Károly,
polg. és egyenruha szabó
SZOMBATHELY

SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.

Aki egészséges, olcsó, szép szőlőt akar, forduljon
VITYÉ MIKLÓS
lell ismeretesen vezetett oltványtelepére (Torontálmegye) ahol szokvány minőségü I. rendü fás, gyökeres és sima zöldojtványok, bor és csemegefajok, valamint amerikai sima és gyökeres szőlőv szők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendü osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók.
Szőlőugasnak külön e célra választott fajok.
Faj es árjegyzék kivánatra ingyen és bérmentve.
A számos elismerő levél közül itten csak egy:
Kaposvár, 1907. II/9.
Az oltványokat kérem annak idején külön csomagolva küldeni, hogy tudjam miféle faj s hová ülthetessem. A küldött oltványok mind megeredtek, bár eredetileg is onnét rendeltem volna.
Kérem a rendelést elöjegyzésbe venni s erről értesiteni. Szives üdvözlettel
Vécsey Róbert p. ü. tanácsos.

Védjegy: „Horgony"

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller
pótléka
egy régjónak bizonyult háziszer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvénynél, csúznál és meghüléseknél, bedörzsölésképpen használva.
Figyelmeztetés. Silány hamisitványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony" védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobazba van csomagolva. Ára üvegekben K—.80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszertára az „Arany oroszlánhoz", Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Jánosházavidéki Takarékpénztár zármérlege

TARTOZIK — 1907. évi december hó 31-én. — KÖVETEL.

Főkvi lapszám	VAGYON	korona	fill.	Főkvi lapszám	TEHER	korona	fill.
149	Pénzkészlet — — — — —	22853	02	2	Részvénytőke — — 200000		
147	Váltó — — — — — —	928882	—	24	Tartalékalap — — 97880	297880	—
151	Jelzálog — — — — —	156817	—	122	Nyugdij alap — — — —	5863	09
148	Folyószámlák — — — —	124116	71	139	Takarékbetét — — — —	863410	52
130	Ingatlan — — — — —	16717	—	111134	Visszleszámitolt váltók — —	39044	21
89	M. kir. póstatakarékpénztár —	182	96	135	Fel nem vett osztalék — —	110	-
150	Giró-számla (O. M. Banknál —	405	39	128	Atmeneti kamat — — —	10728	30
144	Felszerelés — — — — —	1010	—	152	Részvény ille ék — — —	979	—
132	Előre kifizetett visszlesz. kamat	296	—	67	Mult évi nyer. áthozat 516 30		—
					1907. évi tisznyer. 32748·66	33264	96
		1251280	08			1251280	08

TARTOZIK. — VESZTESÉG- és NYERESÉG SZÁMLA — KÖVETEL.

Főkvi lapszám	VESZTESÉG	korona	fill.	Főkvi lapszám	NYERESÉG	korona	fill.
145	Betétkamat — — — — —	36935	31	67	Mult évi nyeremény áthozat —	516	30
119	„ adó — — — —	3693	54	128	Váltó- és jelzálog kamat — —	82762	11
140	Adó — — — — — —	4637	84	138	Folyószámla „ — —	6863	32
142	Kezelési költség — — —	2307	48	129	Üzletdij és egyéb bevételek —	1501	10
131	Fizetések — — — — —	7110	—	136	Házbér — — — — — —	529	18
132	Visszlesz. kamat — — —	3429	49				
28	Nyugdijalap kamatai — — —	336	54				
130	Ingatlanból leirás — — —	341	84				
144	Felszerelésből „ — — —	115	—				
	Nyeremény egyenleg — —	33264	96				
		92172	01			92172	01

Jánosháza, 1907. évi december hó 31-én.

Jaszovszky György sk. pénztárnok. — Horváth Miklós sk. elnök. — dukai Takács Ferenc sk. igazgató. — Zollner Ferenc sk. aligazgató. — Márkus Gyula sk. főkönyvelő.

Benyó István sk. ig. tag. — Dr. Götzl Gyula sk. ig. tag. — Reisinger Adolf sk. ig. tag. — Hirschler Sándor sk. s. könyvelő.

Jelen mérleg, veszteség és nyereség számlát tüzetesen felülvizsgáltuk, a fő- és mellékkönyaekkel egybehasonlitottuk s minden tételében helyesnek, a kereskedelmi törvény és alapszabályoknak megfelelőknek találtuk.

Jánosháza, 1907. évi december hó 31-én.

Dr. Maróthy László sk. felügy. biz. elnök. — Löbl Ignác sk. felügyelőbiz. tag. — Stern Samu sk. felügyelőbiz. tag. — Tompa Mihály sk. felügyelőbiz. tag.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben. 1908.